

ŻYCIE EWANGELIA

UR. ZMARTYCHWSTANIA PAŃSKIEGO, *C* J 20,1-9*21.04.2019

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Alleluja, Jezus żyje! Ten radosny okrzyk zwiastuje całemu światu najważniejszą prawdę chrześcijaństwa: po męce i śmierci, po bólu i niepewności jutra nastąpiło zmartwychwstanie. Z wiarą stajemy dziś przed pustym grobem, z którego płynie radosne orędzie: Nie ma Go tutaj, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Centrum naszej wielkanocnej radości jest Chrystus, „zwycięzca śmierci, piekła i szatana”. Z grobu Jezusa, w którym zamknęli Go moiżni tego świata, rozchodzi się na cały świat Ewangelia życia, radości i nadziei. Zmartwychwstały pokazuje, że życie na ziemi jest przygotowaniem do szczęścia wiecznego. Często zdarza się, że tak niezwykle i niepowtarzalne wydarzenie jak Święta Paschalne nie pozostawia w nas prawie żadnego śladu. Święteczny nastrój tak szybko gaśnie. Powtarzamy utarte słowa: „Święta święta i po świętach”. Zastanawiające jest również to, że gdyby Kościół nie nakazał przystąpienia do spowiedzi, to pewnie u wielu katolików sumienie nie byłyby odświeżone. Jedyne widoczny ślad – umyte okna i wyprane firanki. Potrzeba nam wiary w to, że Chrystus zmartwychwstał. Wiary, która opiera się nie o dane statystyczne, ale o osobistą relację z Jezusem. Przyjmując Chrystusa, przyjmujemy nowe życie. Życie, w którym może zdarzyć się zarówno męka, jak i śmierć. A potem zmartwychwstanie, kiedy to Chrystus przychodzi do uczniów, rozmawia z nimi, je i pije. Chodzi po falach, znika, przechodzi przez drzwi. Wszystko to takie dziwne, że trudno sobie wyobrazić, jak to odbierali ludzie, którzy to widzieli. Niektórzy po prostu bali się, bo myśleli, że to zjawy. W trosce o siebie odchodzili. Spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym przemieniło uczniów i całe pokolenia chrześcijan w świadków Boga. Tajemnica pustego grobu zdaje się potwierdzać, że miłość Chrystusa zawsze odnosi zwycięstwo nad śmiercią, nad egoizmem, grzechem oraz wszelkimi zniewoleniami. Alleluja, Jezus żyje!

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

Do przemyślenia: Czym jest dla mnie święto Zmartwychwstania Pańskiego? Czy w codzienności życia dociera do mnie głębiej prawda o miłości Boga, dającego za mnie życie; prawda o mojej grzeszności potrzebującej odkupienia? Czy czuję potrzebę doświadczenia mocy Zmartwychwstania?

Do wykonania: Z okazji Zmartwychwstania Pańskiego uważnie przyjrzyć się swemu życiu religijnemu. Czy ono pulsuje? Czy nie stałem się „letnim katolikiem”?

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

Oktawa Wielkanocna - Niedziela Wielkanocna otwiera okres pięćdziesięciu dni, który pierwotnie nazywano Pięćdziesiątnicą, a dziś Okresem Wielkanocnym. Ponieważ cud Zmartwychwstania jakby nie mieści się w jednym dniu, dlatego też Kościół obchodzi Oktawę Wielkiej Nocy - przez osiem dni bez przerwy wciąż powtarza się tę samą prawdę, że Chrystus Zmartwychwstał. Obchodzi się je jako uroczystości Pańskie, mają więc charakter bardzo uroczysty. Zwyczaj przedłużania najważniejszych świąt chrześcijańskich na oktawę, czyli na osiem dni jest bardzo dawny. Kościół chce w ten sposób podkreślić rangę i ważność uroczystości. Wszystkie dni oktawy posiadają taki sam walor jak Niedziela Zmartwychwstania. Okres ośmiu dni traktowany jest jak jeden dzień, jako jedno święto, jako dzień najradośniejszy. Dlatego np. w oktawie Wielkanocy nie obowiązuje post w piątek. Teksty liturgiczne i biblijne wszystkich dni oktawy Wielkanocy nawiązują bezpośrednio do wydarzenia zmartwychwstania Jezusa i jego konsekwencji dla nas. Znajdujemy także wyraźne odniesienia do sakramentu chrztu i tego co staje się udziałem każdego ochrzczonego. Ostatnim dniem oktawy jest Biała Niedziela, nazywana obecnie także Niedzielą Miłosierdzia Bożego. W ten dzień w Rzymie ochrzczeni podczas Wigilii Paschalnej neofici, odziani w białe szaty podarowane im przez gminę chrześcijańską, szli w procesji do kościoła św. Pankracego, by tam uczestniczyć w Mszy św. Jan Paweł II ustanowił ten dzień świętem Miłosierdzia Bożego, którego wielką orędowniczką była św. Faustyna Kowalska.

Niedziela Zmartwychwstania: 8.30, 10.00, 12.00, 15.00 (HESTON) i 18.00.

Poniedziałek Wielkanocny: 8.30, 10.00 i 12.00.

WARTO WIEDZIEĆ

W następną niedzielę będziemy przeżywali Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Z dekretu Penitencjarii Apostolskiej: „Udziela się odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, komunika eucharystyczna, modlitwa w intencjach papieskich) wiernemu, który w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia albo przynajmniej odmówi przed Najświętszym Sakramentem Eucharystii, wystawionym publicznie lub ukrytym w tabernakulum, modlitwę «Ojciec nasz» i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. «Jezu Miłosierny, ufam Tobie»). Niniejszy dekret ma moc wieczystą. Bez względu na jakiegokolwiek przeciwne rozporządzenia” (Penitencjaria Apostolska, 29 czerwca 2002 r.).